

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/231/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816209915
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Valuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8816209915.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Valušom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: O. W., E.. XX.XX.XXXX, I. Y. Č.. XXX, XXX XX Y., zast. JAKUBIS & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 6.214,88 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietá.
- II. Žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100%.
- III. Právnemu zástupcovi žalovaného priznáva proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 6.214,88 eur spolu s úrokom z omeškania 8,05% ročne zo sumy 4.726,00 eur od 24.10.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 medzi postupcom S. S., W..S., a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 27.04.2012 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy S. S., W..S., poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a Ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 6.214,88 eur, ktorá pozostávala z istiny 4.726,00 eur, riadneho úroku 1.355,96 eur, z úroku z omeškania vo výške 132,92 eur a z poplatkov vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávky, kde postupca S. S., W..S., deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby vykonal úhrady vo výške 0,00 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 24.10.2015, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Na základe uvedených úhrad žalovaného, žalobca vyčísluje úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky, a to 8,05% ročne zo sumy 4.726,00 eur od 24.10.2015 do zaplatenia.

3. Dňa 22.05.2017 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na pribratie do konania, na základe ktorého Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov žiadalo o pribratie do konania ako osobitný subjekt na stranu žalovaného, a to na ochranu jeho práv. Súd na pojednávaní dňa 16.08.2017 rozhodol

uznesením tak, že nepriberá do konania Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, ako osobitný subjekt konania na strane žalovaného.

4. Právny zástupca žalovaného namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou. Zmluvou o splátkovom úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Oznamením o postúpení pohľadávky, Zmluvou o postúpení pohľadávky, Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávky, oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, výzvou na zaplatenie, pokusom o zmier, návrhom na pribratie do konania osobitného subjektu, vyjadreniami zástupcu žalobcu, vyjadreniami zástupcu žalovaného, obsahom zápisnice o pojednávaní zo dňa 16.08.2017, vyjadrením žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.04.2012 je zrejmé, že jej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov (spotrebný úver na čokoľvek) zo strany postupcu žalovanému vo výške 5.000,00 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v pravidelných mesačných splátkach po 96,54 eur vždy k 20.dňu v mesiaci, a to v počte 120 splátok (mesiacov). Splatnosť prvej splátky istiny bola dňa 20.06.2012 a konečná splatnosť úveru bola dňa 20.05.2022. Typ a výška úrokovej sadzby bola v zmluve dohodnutá vo výške 16,90% ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, pričom išlo o úrokovú sadzbu fixnú do splatnosti. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 20,29%, úrok z omeškania 8,00% ročne.

7. V zmysle čl. III. Bod 3, klient vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely úverovej zmluvy sa VOP rozumejú VOP vydané bankou s účinnosťou od 01.08.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007. Klient ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 zákona.

8. Podľa čl. III bod 6 zmluvy, všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Úverovej zmluve, a ak je dohodnuté v úverovej zmluve poistenie úveru a súčasťou dokumentu je časť II., tiež bod 4. A 5. V časti II. tohto dokumentu, sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

9. Zmluvné strany sa ďalej dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (bod 6 III. čl. zmluvy).

10. Podľa predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 23.10.2015 spolu s jej prílohou, kde je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom účtu a dátumom uzavretia zmluvy, malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z postupcu na postupníka - žalobcu.

11. Postúpenie predmetnej pohľadávky oznámil právny predchodca žalovanému listom zo dňa 30.10.2015.

12. Právny zástupca žalobcu listom zo dňa 24.11.2016 označeným ako Pokus o zmier, vyzval žalovaného na uhradenie pohľadávky spolu v sume 6.215,92 eur, pozostávajúcej z neuhradeného úveru vo výške 4.726,00 eur, zo zákonného / zmluvného úroku vo výške 1,04 eur, z riadneho úroku vo výške 1.355,96 eur, z úroku z omeškania vo výške 59,76 eur a zo zmluvného úroku vo výške 73,16 eur.

13. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 07.08.2017 uviedol, že dňa 27.04.2012 uzatvoril pôvodný veriteľ so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 5.000 EUR. Dátum poskytnutia úveru ako aj pripísanie peňažných prostriedkov na účet žalovaného sú v platobnej histórii uvedené pod položkou „Čerpanie“. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splátiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 16,90 % p. a.. V zmysle čl. II. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi od dňa 20.06.2012 vždy k 20. dňu v mesiaci formou 120. pravidelných mesačných splátok vo výške 96,54 EUR s konečnou splatnosťou dňa 20.05.2022. V zmysle čl. U. Zmluvy sa žalovaný zaviazal mesačne uhrádzať poplatok za správu úveru vo výške 2,99 EUR a poplatok za poistenie úveru vo výške

3,26 EUR a jednorázovo uhradiť spracovateľský poplatok vo výške 119 EUR. V zmysle čl. III. bodu 3. Zmluvy žalovaný svojím vlastnoručným podpisom na Zmluve potvrdil, že sa pred uzatvorením Zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami a so Sadzobníkom, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Dňa 23.10.2015 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 6.214,88 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4.726,00 EUR, z riadneho úroku vo výške 1.355,96 EUR a z úroku z omeškania vo výške 132,92 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Istina vo výške 4.726.00 EUR pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov. Žalovaný dňa 21.05.2012 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 5.000,-EUR - čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Čerpanie“. Z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 2.151,08 EUR. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 274 EUR, na poplatky bola započítaná suma vo výške 310,46 EUR, na riadny úrok suma vo výške 1.562,18 EUR a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 4,44 EUR. Istina tak predstavuje súčet položiek „Čerpanie“ mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (5.000 - 274 = 4.726,00 EUR). Riadny úrok vo výške 1.355.96 EUR - riadny úrok v celkovej výške 2.918,14 EUR je v platobnej histórii označený ako „Predpis riadneho úroku“. Z úhrad žalovaného bola na riadny úrok započítaná suma vo výške 1.562,18 EUR. Neuhradený riadny úrok vo výške 1.355,96 EUR predstavuje rozdiel vyčísleného riadneho úroku a úrad žalovaného započítaných na riadny úrok. Úrok z omeškania vo výške 132.92 EUR pozostáva z: úrok z omeškania zmluvný vo výške 59,76 EUR, zmluvný úrok v celkovej výške 64,02 EUR je v platobnej histórii označený ako „Predpis úroku z omeškania“. Z úhrad žalovaného bola na úrok z omeškania započítaná suma 4,44 EUR. Neuhradený úrok z omeškania predstavuje sumu 59,76 EUR. Žalovanému bol vyúčtovaný zákonný úrok z omeškania v celkovej výške 73,16 EUR, pričom bol vyrátaný pomocou nasledujúceho vzorca: výška zosplatennej dlžnej sumy * zákonná sankčná úroková sadzba / počet dní v roku * počet dní príslušného obdobia (odo dňa nasledujúceho po zosplatení, do postúpenia pohľadávky). Ku dňu 23.10.2015 - 4.726,00 EUR (výška neuhradenej istiny) * 23,90 % (výška úrokovej sadzby pre príslušné obdobie) / 360 (počet dní v roku) * 24 (počet dní príslušného obdobia - od 30.09.2015 do 23.10.2015, t.j. do postúpenia pohľadávky) = 73,16 EUR. Z úhrad žalovaného nebola na zákonný úrok z omeškania započítaná žiadna úhrada a zákonný úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 73.16 EUR. Celkový úrok z omeškania tak predstavuje sumu v celkovej výške 132,92 EUR, pričom pozostáva zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 59,76 EUR a zo zákonného úroku z omeškania vo výške 73,16 EUR.

14. Právny zástupca žalovaného namietal vo svojich vyjadreniach absenciu aktívnej legitímácie žalobcu v konaní, a to z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu - banky na žalobcu. Máme za to, že pri postúpení pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu neboli dodržané náležitosti platného postúpenia upravené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.“ Na platné postúpenie pohľadávky je teda v zmysle § 92 ods. 8 zákona 483/2001 potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok, ktorými sú (1) doručenie písomnej výzvy a (2) omeškanie klienta so splatením nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Právny zástupca žalovaného poukazuje na skutočnosť, že žalobca síce v konaní predložil Výzvu zo dňa 09.09.2015, avšak žiadnym spôsobom nepreukázal, že predmetná výzva bola žalovanému riadne doručovaná. Z ustálenej judikatúry krajských súdov vyplýva, že v prípade postupu pohľadávky z banky je okrem splnenia všeobecných náležitostí potrebné aj splnenie náležitostí upravených v osobitnom predpise - teda zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách. Na podporu našich tvrdení poukazujeme na aktuálne rozhodnutie Krajského súdu v Prešove kde súd uviedol: Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 8Co/126/2016-134 zo dňa 26.06.2017 „13. Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným právnym úkonom. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Postúpiť tak možno bankovú pohľadávku v tej časti, ktorá je po splatnosti, iba po výzve na splnenie pričom výzva musí byť písomná a musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní.“ Žalobca nepreukázal preskúmateľným resp. hodnoverným spôsobom, že žalovaný dlhuje žalobcovi 6.214,88 eur. Žalobca nepredložil prehľad o úhradách, ktoré žalovaný na úhradu úveru od samého začiatku poukázal. Žalobca nepredložil kartu klienta ani históriu úveru, z ktorých by bolo možné zistiť, ktoré dohodnuté splátky žalovaný uhradil a ktoré v dohodnutých termínoch právnenmu predchodcovi žalobcu a žalobcovi neuhradil. Žalobca síce

v žalobe uvádza, že si uplatňuje iba nárok na neuhradené splátky za obdobie od do v celkovej výške 6.214,88 eur, avšak ničím nepreukázal, aký bol zostatok nesplatenej časti úveru ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a teda či dovtedy alebo neskôr žalovaný už neuhradil aj časť úveru, ktorá bola splatná po podaní žaloby. Poukázali na to, že žalobca síce tvrdí, že splátky splatné v období od ...do ... sa stali splatnými. Mali za to, že povinnosťou žalobcu je predložiť kartu klienta alebo históriu úveru, z ktorej by bolo nepochybné zistiteľné, akú konkrétnu výšku na zaplatenie úveru žalovaný uhradil a akým spôsobom dospel žalobca k zisteniu, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, resp. ku dňu podania žaloby dlhoval žalovaný sumu uvedenú v žalobe na splatenie úveru. Zo strany žalobcu teda ide o hypotetické ničím nepredložené tvrdenia, pretože ako účastník, ktorý má dôkazné bremeno na preukázanie uplatneného nároku nepreukázal, či a akú výšku úveru splatil žalovaný do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a tiež po vyhlásení splatnosti resp. po podaní žaloby a akým spôsobom dospel k záveru, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nebol uhradený úver v tam uvedenej výške. Ďalej uviedli, že prípadná príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávky, nie je v žiadnom prípade dôkazom, ktorý by preukazoval opodstatnenosť nároku žalobcu voči žalovanému, čo do dôvodu a výšky ale dokladom o tom, že si nárok v takejto výške voči žalovanému uplatňuje z titulu postúpenej pohľadávky, ktorá bola prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok a jej príloha je iba dôkazom o tej skutočnosti, že prešlo právo z pôvodného veriteľa S. S. na nového veriteľa žalobcu, avšak nie je dôkazom o tom, že suma, ktorá je uvedená v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok je skutočne aj dlžnou sumou, ktorá by mala byť priznaná právoplatným rozhodnutím súdu voči žalovanému ako spotrebiteľovi. Povinnosťou žalobcu a dôkazné bremeno na jeho strane preukázať resp. predložiť nespochybniteľné dôkazy svedčiace o opodstatnenosti jeho nároku čo do základu a výšky. Žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho nároku, že žalovaný mu dlhuje 6.214,88 eur, a nepredložil žiadny prehľad o úhradách, kartu klienta, ani históriu úveru, z ktorých by bolo možné zistiť, ktoré splátky žalovaný uhradil a ktoré v dohodnutých termínoch právnenmu predchodcovi žalobcu a žalobcovi neuhradil. Z uvedených dôvodov nie je ani možné, so zreteľom na vznesenú námietku premlčania žalovaným zistiť, či a akú výšku úveru splatili do v lehote troch rokov pred podaním žaloby vo veci samej. V tejto súvislosti poukazujeme na aktuálne rozhodnutie Krajského súdu Košice sp.zn.: 9Co/385/2016-111 zo dňa 25.05.2017, kde Krajský súd v Košiciach potvrdil záver prvostupňového súdu, že: „Bolo preto povinnosťou žalobcu a dôkazné bremeno na jeho strane preukázať, aj so zreteľom na to, že ide o spotrebiteľský spor, že spotrebiteľ požíva zo zákona ochranu, predložiť nespochybniteľné dôkazy svedčiace o opodstatnenosti jeho nároku čo do základu a výšky... Žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho nároku nepredložil žiadny prehľad o úhradách, kartu klienta, ani históriu úveru, z ktorých by bolo možné zistiť, ktoré splátky žalovaný uhradil a ktoré v dohodnutých termínoch právnenmu predchodcovi žalobcu a žalobcovi neuhradil.“ Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti majú za to, že postúpenie pohľadávky nebolo v súlade so zákonom a pohľadávka nebola platne postúpená, a preto z dôvodu absencie aktívnej legitímácie žiadali žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazali žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania.

15. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 18.08.2017 poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpenú pohľadávku: banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bol žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 549 dní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, čiže nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právny predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 09.09.2015. Na základe uvedeného považujú za nesporné, že v konaní bolo

preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva. Súhlas žalovaného Podľa ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách Banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to Zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchylné od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchýlnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchylné od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvní strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom sa stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí, sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 1100/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Zároveň žalobca nemôže súhlasiť ani s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchylné od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalobca napriek vyššie uvedenému poukazuje na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, spolu s Dodacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 11. 06. 2003, sp.zn. 4 Obo 210/01 „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník“.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že sa požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

19. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§53 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

20. Podľa § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. V zmysle § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

22. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od firmy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

23. Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, ale ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

24. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

26. Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií SR. Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska. Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej rade Slovenska.

27. Podľa § 92 ods. 8 Zákona, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

29. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

30. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EH z 5. Apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

31. Nepochybné zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

32. V predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

33. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

34. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľa sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s odpadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

35. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti

občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

36. Súd je toho názoru, že ust. čl. III. bod 7. zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 27.04.2012, je v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

37. Naviac, súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014 podľa ktorého, ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

38. Súd v danej právnej veci dospel k záveru, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzatvorená dňa 27.04.2012 zmluva o splátkovom úvere, v rámci ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 5.000,- eur - spotrebný úver na čokoľvek.

39. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách.

40. V zmysle zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 tohto zákona, t.j. pohľadávka banky môže byť postúpená (aj jej časť), ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

41. Osobitná regulácia pravidiel pre postúpenie bankovej pohľadávky oproti všeobecnej právnej úprave bolo uzákonené z dôvodu, aby sa umožnilo bankám ako krajné opatrenie proti chronickým neplatičom dlhov použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

42. Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

43. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

44. „Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv. než má. je neplatnou aj zmluva z 01.12.2010. ktorou advokátska kancelária Havel&Holásek. spol. s r. o. postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia.“ (rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/58/2016).

45. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd skúmal, či v konaní je daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu.

46. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

47. Spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

48. Z ustanovenie § 92 ods. 8 zákona bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda pôvodný veriteľ postúpil zmluvou z 23.10.2015 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, navyiac bez predchádzajúcej výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona bankách, postupoval v rozpore s týmto ustanovením. Ak ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), S. S. W.. S.. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávky z 25.10.2015 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Súd pre úplnosť poukazuje, že žalobca nie je ani subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Spravovaním úveru jednoznačne možno chápať aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

49. Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom, pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis (lex specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Postúpiť bankovú pohľadávku zákon umožňuje iba : 1. v tej časti, ktorá je po splatnosti (arg. slovo „v omeškaní so splnením čo len časti záväzku, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto záväzku postúpiť ...), 2. iba po výzve na splnenie, 3. výzva musí byť písomná, 4. výzva musí byť zo strany banky, 5. omeškanie trvá viac ako 90 dní.

50. Ako bolo už vyššie uvedené žalobca v konaní najmä nepreukázal existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo bol žalovaný (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním už splatného dlhu. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatnej pohľadávky tak nebolo v konaní preukázané

51. Žalobca tak nedisponuje dostatočnou aktívnu vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, lebo zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka). Banka môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo zo strany žalobcu preukázané nebolo. Táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka. Toto preukázané žalobcom nebolo. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

52. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

53. Pokiaľ ide o preukazovanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd poukazuje aj na procesné súvislosti, najmä na ustanovenia o zákonnej koncentrácii konania v § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. V spotrebiteľských sporoch sa podľa § 296 CSP ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú iba vo vzťahu k spotrebiteľovi. Vo vzťahu k dodávateľovi, v danom prípade žalobcovi, však túto výnimku uplatniť nemožno.

54. Súd poukazuje aj na obdobné názory vyslovené v rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11.3.2015, sp. zn. 19Co/177/2014 zo dňa 24.02.2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015).

55. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

56. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. V danom prípade súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému, tak ako aj jeho právnomu zástupcovi vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.